Dosarul nr. 4r-4699/24 Judecătoria Chișinău (sediul Ciocana)
4-24081488-02-4r-05112024 Judecător: Baltag Verginia

D E C I Z I E

15 octombrie 2026 mun. Chișinău

Colegiul Penal al Curții de Apel Centru
Având în componența sa:
Președintele ședinței de judecată Băbălău Denis
Judecătorii Schibin Vladislav și Buzu Elisaveta

a judecat, în lipsa participanților la proces, în ordine de recurs, recursul declarat de agentul constatator din cadrul Agenției Naționale Transport Auto împotriva hotărârii Judecătoriei Chișinău (sediul Ciocana) nr. 5r-2664/2024 din 17 septembrie 2024, emise în cauza contravențională privind contestația depusă de Eladii *****împotriva deciziei de sancționare consemnate în procesul-verbal cu privire la contravenție seria și nr. *****din 30 iunie 2024, privind comiterea de către Eladii *****a contravenției prevăzute de art. 197 alin. (5) din Codul contravențional.

Procedura de citare a părților a fost legal executată.

Asupra recursului, în baza materialelor cauzei și a argumentelor invocate în recurs, Colegiul penal,

A C O N S T A T A T:

1. La 30 iunie 2024, agentul constatator Prutean Alexandru din cadrul Agenției Naționale Transport Autor a întocmit procesul-verbal cu privire la contravenție seria și nr. A*****, prin care lui Eladii *****i-a fost imputată săvârșirea contravenției prevăzute de art. 197 alin. (5) din Codul contravențional, constând, potrivit actului, în faptul că „*conducătorul auto efectua transport rutier contra cost de persoane în trafic internațional fără a deține actele permisive prevăzute de lege pentru genul de activitate prestat și anume nu deține carnetul internațional și contractul încheiat cu beneficiarul pentru transportul respectiv în original*”.

2. Prin decizia de sancționare consemnată în procesul-verbal c privire la contravenție menționat, lui Eladii *****i-a fost aplicată sancțiunea contravențională sub formă de amendă în mărime de 80 unități convenționale, echivalentul sumei de 4.000 lei.

3. Nefiind de acord cu actele menționate, Eladii *****a depus contestație la 10 iulie 2024, prin care a solicitat anularea procesului-verbal cu privire la contravenție seria și nr. *****din 30 iunie 2024 și a deciziei de sancționare din aceeași dată, consemnată în procesul-verbal cu priire la contravenție, cu încetarea procesului contravențional din motivul lipsei faptului contravenției.

4. În motivarea contestației sale, Eladii *****a invocat, în esență, că agentului constatator i-a fost prezentat Extrasul din Registrul operatorilor de transport rutier nr. *****din 20 noiembrie 2017, eliberat de ANTA operatorului SRL „Autogenius”, potrivit căruia acesta era autorizat să desfășoare transport rutier contra cost de persoane în regim de taxi atât în trafic internațional, cât și în trafic național. În opinia sa, activitatea desfășurată corespundea regimului de transport indicat în extrasul eliberat chiar de autoritatea constatatoare.

5. Eladii *****a invocat că transportul efectuat trebuia calificat drept transport rutier în trafic transfrontalier, în sensul art. 5 alin. (1) din Codul transporturilor rutiere, iar nu drept transport de persoane prin servicii ocazionale în trafic internațional. A menționat că respectarea condițiilor activității în regim de taxi rezulta și din Raportul „Z” nr. 240 din 01 iulie 2024, emis de aparatul de taxat, în care erau consemnați 147,721 km parcurși cu pasageri, distanța dintre Punctul de Trecere a Frontierei de Stat Leușeni și municipiul Chișinău fiind de aproximativ 100 km.

6. Contestatarul a susținut că prevederile art. 75 și 76 din Codul transporturilor rutiere, precum și Acordul INTERBUS, se aplică transportului rutier contra cost de persoane prin servicii ocazionale în trafic internațional, efectuat cu autobuze și autocare. A invocat că, potrivit Regulamentului privind eliberarea și utilizarea autorizațiilor de transporturi rutiere și Acordului INTERBUS, asemenea mijloace de transport trebuie să fie destinate transportării a mai mult de nouă persoane, inclusiv șoferul.

7. În acest context, Eladii *****a precizat că automobilul de model Mercedes 316 CDI, cu numărul de înmatriculare *****, avea nouă locuri, inclusiv locul șoferului, motiv pentru care nu constituia autobuz sau autocar în sensul Acordului INTERBUS, ci autoturism. Prin urmare, a susținut că mijlocul de transport respectiv nu era eligibil pentru obținerea carnetului INTERBUS și că el nu avea obligația de a deține un asemenea document.

8. Totodată, contestatarul a invocat că activității sale îi erau aplicabile prevederile secțiunii privind transportul rutier contra cost de persoane în regim de taxi, inclusiv art. 80–84 din Codul transporturilor rutiere, iar nu art. 75 și 76, care reglementează serviciile ocazionale. A susținut că deținea la bordul vehiculului actele permisive corespunzătoare categoriei de transport indicate în Extrasul din Registrul operatorilor de transport rutier și că agentul constatator a calificat eronat tipul activității desfășurate.

9. Eladii *****a mai invocat că procesul-verbal nu era susținut de probe suficiente care să confirme încadrarea reținută de agentul constatator. A făcut referire la principiile legalității, vinovăției, prezumției de nevinovăție și obligației autorității de a cerceta complet și obiectiv circumstanțele cauzei, susținând că sarcina demonstrării acuzației revenea agentului constatator, iar dubiile care nu puteau fi înlăturate urmau a fi interpretate în favoarea sa. În susținerea poziției sale, a invocat și existența unei practici judiciare în cauze similare, în care s-ar fi reținut că un autoturism cu nouă locuri nu intră în categoria autobuzelor și autocarelor pentru care se eliberează carnetul INTERBUS.

10. Contestatarul a menționat și că, odată cu întocmirea procesului-verbal, agentul constatator a dispus reținerea plăcuțelor cu numărul de înmatriculare și a certificatului de înmatriculare al vehiculului. A susținut că a achitat amenda în aceeași zi pentru a-și

recupera actele și plăcuțele, iar această plată nu putea fi interpretată drept recunoaștere a vinovăției, dezacordul său fiind exprimat prin depunerea contestației.

11. Prin hotărârea Judecătoriei Chișinău (sediul Ciocana) din 17 septembrie 2024, instanța a admis contestația depusă de Eladii Ion, a anulat procesul-verbal cu privire la contravenție seria și nr. *****din 30 iunie 2024 și decizia de sancționare consemnată în acesta, dispunând încetarea procesului contravențional din motivul nulității procesului-verbal.

12. La baza soluției, instanța a reținut, pe de o parte, că Eladii *****efectuase transport rutier contra cost de persoane în trafic internațional fără carnetul INTERBUS și contractul cu beneficiarul în original, astfel încât agentul constatator îi imputase corect contravenția prevăzută de art. 197 alin. (5) din Codul contravențional. Pe de altă parte, instanța a constatat că această contravenție intra în categoria celor pentru care trebuia întocmit un plan de remediere, iar încălcarea nu putea fi considerată automat iremediabilă. Întrucât agentul constatator nu întocmise planul de remediere și nu era incidentă vreo excepție legală, instanța a apreciat că au fost încălcate normele imperative privind procedura de remediere, ceea ce atrăgea nulitatea procesului-verbal potrivit art. 46^1 alin. (8) din Codul contravențional.

13. Nefiind de acord cu soluția primei instanțe, la 23 septembrie 2024, agentul constatator Mîțu Alexandr din cadrul Agenției Naționale Transport Auto a declarat recurs, prin care a solicitat casarea hotărârii Judecătoriei Chișinău (sediul Ciocana) din 17 septembrie 2024 și remiterea cauzei spre rejudecare în aceeași instanță, într-un alt complet de judecată.

14. În motivarea recursului, a susținut că hotărârea Judecătoriei Chișinău (sediul Ciocana) din 17 septembrie 2024 este neîntemeiată și urmează a fi casată, întrucât prima instanță ar fi interpretat și aplicat greșit prevederile art. 46^1 din Codul contravențional referitoare la planul de remediere.

15. Recurentul a menționat că lui Eladii *****i-a fost imputat faptul că, la 30 iunie 2024, ora 23:35, la Punctul de Trecere a Frontierei de Stat Leușeni, în calitate de conducător auto, efectua transport rutier contra cost de persoane în trafic internațional fără a deține carnetul INTERBUS și contractul încheiat cu beneficiarul transportului în original, încălcând art. 75 și 76 din Codul transporturilor rutiere, faptă încadrată în baza art. 197 alin. (5) din Codul contravențional.

16. Recurentul a invocat că, în circumstanțele cauzei, agentul constatator nu avea obligația de a întocmi un plan de remediere, deoarece încălcarea constatată avea caracter iremediabil, în sensul art. 461 alin. (5) lit. d) din Codul contravențional.

17. A susținut că, la momentul constatării contravenției, transportul fusese deja efectuat fără documentele obligatorii, fapta era consumată, iar lipsa carnetului INTERBUS și a contractului în original pe durata cursei nu mai putea fi înlăturată prin stabilirea ulterioară a unor măsuri de remediere.

18. Recurentul a considerat contradictorie și subiectivă interpretarea primei instanțe asupra noțiunii de încălcare iremediabilă. A menționat că, deși instanța a constatat lipsa unei definiții legale a acestei noțiuni, și-a întemeiat concluzia pe exemple și aprecieri proprii, fără a indica date obiective, empirice sau norme juridice care ar justifica limitarea

caracterului iremediabil numai la situații în care s-au produs consecințe grave și ireversibile, precum distrugerea unui bun, afectarea mediului ori producerea unui accident grav.

19. Recurentul a mai susținut că prima instanță nu a luat în considerare consecințele economice ale activității desfășurate de Eladii Ion. Potrivit acestuia, efectuarea transportului internațional fără deținerea carnetului INTERBUS ar fi creat o situație de concurență neloială față de operatorii de transport care suportă cheltuieli pentru obținerea documentelor necesare și pentru procurarea autocarelor conforme cerințelor Acordului INTERBUS.

20. A invocat că utilizarea unui vehicul mai ieftin și necorespunzător transportului internațional ocazional ar fi plasat contravenientul într-o situație avantajoasă față de operatorii care respectă cerințele legale, cauzându-le prejudicii materiale și venituri ratate, consecințe pe care recurenta le-a apreciat ca fiind deja produse și imposibil de remediat.

21. Totodată, recurentul a contestat concluzia primei instanțe potrivit căreia încălcarea putea fi remediată prin obținerea carnetului INTERBUS. A susținut că această măsură nu putea fi realizată, deoarece vehiculul utilizat de Eladii *****era un autoturism, în timp ce carnetul INTERBUS se eliberează, potrivit Acordului INTERBUS, numai pentru autobuze și autocare. Din acest motiv, recurenta a considerat că măsura de remediere indicată de prima instanță era imposibil de executat.

22. În continuare, recurentul a susținut că prima instanță nu a cercetat complet, obiectiv și sub toate aspectele circumstanțele cauzei și nu a motivat corespunzător concluzia privind caracterul remediabil al încălcării.

23. Cu privire la ***admisibilitatea*** recursului, Colegiul penal constată că acesta este declarat împotriva unei hotărâri judecătorești susceptibile de a fi atacată în ordine de recurs, de către agentul constatator din cadrul Agenției Naționale Transport Auto, al cărui acte au fost anulate prin hotărârea primei instanțe.

24. Din materialele cauzei rezultă că hotărârea Judecătoriei Chișinău (sediul Ciocana) nr. 5r-2664/2024 a fost pronunțată la 17 septembrie 2024, iar recursul a fost declarat la 23 septembrie 2024. Prin urmare, calea de atac a fost exercitată în termenul de 15 zile prevăzut de lege.

25. În continuare, Colegiul reține că potrivit art. 471 alin. (1)-(2) din Codul contravențional, *recursul se judecă de un complet din 3 judecători, fără prezența părților. Instanța de recurs fixează data examinării recursului și dispune să se comunice părților la proces despre aceasta, cu acordarea dreptului de depunere a referinței.*

26. Instanța de recurs, ținând cont de faptul că speța deferită justiției nu reprezintă o cauză de un interes deosebit pentru jurisprudență care ar impune prezența părților nemijlocit în ședință de judecată, prin prisma dispoziției generale din art. 471 alin.(1) din Codul contravențional, a procedat la examinarea cauzei contravenționale fără prezența părților, dar cu acordarea dreptului participanților la proces de a depune referințe.

27. Colegiul reține că referințe din partea participanților la proces nu au parvenit.

28. În aceste condiții, Colegiul penal constată că recursul îndeplinește condițiile legale de admisibilitate și urmează a fi examinat în fond, prin verificarea legalității și temeiniciei procesului-verbal cu privire la contravenție și a hotărârii de sancționare.

29. *Analizând motivele invocate în recurs în raport cu materialele cauzei şi prevederile legale aplicabile, Colegiul conchide că recursul este nefondat și pasibil de respingere, din următoarele considerente:*

30. Conform prevederilor art. 473 alin. (1) pct. 1) lit. c) din Codul contravențional, *după examinarea recursului, instanța de recurs respinge recursul şi menține hotărârea atacată, dacă acesta este nefondat.*

31. Cu privire la ***legalitatea*** procesului-verbal cu privire la contravenție și a deciziei de sancționare, Colegiul penal reține următoarele:

32. Din materialele cauzei rezultă că 30 iunie 2024, agentul constatator Prutean Alexandru din cadrul Agenției Naționale Transport Autor a întocmit procesul-verbal cu privire la contravenție seria și nr. A*****, prin care lui Eladii *****i-a fost imputată săvârșirea contravenției prevăzute de art. 197 alin. (5) din Codul contravențional, constând, potrivit actului, în faptul că „*conducătorul auto efectua transport rutier contra cost de persoane în trafic internațional fără a deține actele permisive prevăzute de lege pentru genul de activitate prestat şi anume nu deține carnetul internațional și contractul încheiat cu beneficiarul pentru transportul respectiv în original*”.

33. Prin decizia de sancționare consemnată în procesul-verbal c privire la contravenție menționat, lui Eladii *****i-a fost aplicată sancțiunea contravențională sub formă de amendă în mărime de 80 unități convenționale, echivalentul sumei de 4.000 lei.

34. Potrivit art. 46^1 alin. (1) din Codul contravențional, *planul de remediere reprezintă o anexă la procesul-verbal cu privire la contravenție, întocmită în condițiile prezentului capitol, în care agentul constatator stabileşte, cu titlu de recomandare, măsuri de remediere şi termenul realizării acestora în vederea conformării contravenientului cu cerințele legislației.*

35. Conform alin. (2)–(4) ale aceleiași norme, *planul de remediere este întocmit şi anexat de către agentul constatator la procesul-verbal cu privire la contravenție prin care s-a constatat contravenția. În cazul în care contravenția a fost constatată în urma controlului de stat efectuat de către organele abilitate cu funcții de control, conform Legii nr.131/2012 privind controlul de stat asupra activității de întreprinzător, planul de remediere se include în procesul-verbal de control sau se anexează la acesta. În cazul întocmirii unui plan de remediere, nu se aplică sancțiuni contravenționale, inclusiv sancțiuni complementare, până la expirarea termenului de remediere. Termenul de remediere reprezintă o perioadă între 30 şi 90 de zile lucrătoare de la data comunicării procesului-verbal cu privire la contravenție, în decursul căreia contravenientul are posibilitatea remedierii încălcărilor constatate şi conformării cu cerințele legislației. Termenul de remediere se stabilește luând în considerare circumstanțele săvârșirii faptei şi complexitatea acțiunilor ce urmează a fi întreprinse de către contravenient. Termenul de remediere stabilit de agentul constatator nu poate fi modificat.*

36. Totodată, potrivit art. 46^1 alin. (5) din Codul contravențional, *agentul constatator nu întocmește un plan de remediere în cazul în care: a) contravenientul*

înlătură imediat încălcarea constatată; b) în termen de 3 luni de la data realizării unei măsuri de remediere din planul de remediere, contravenientul săvârşeşte din nou contravenția pentru care aceasta a fost stabilită; c) contravenientului i-au fost emise prescripții pentru aceleași încălcări de către organul de control, conform Legii nr.131/2012 privind controlul de stat asupra activității de întreprinzător, iar acesta nu le-a executat în termenul stabilit; d) încălcarea este iremediabilă.

37. Potrivit alin. (11) al aceluiași articol, procedura planului de remediere este aplicabilă contravențiilor prevăzute la art. 197 alin. (1)–(10), categorie în care se încadrează și contravenția imputată lui Eladii Ion.

38. Din interpretarea coroborată a acestor prevederi rezultă că, în cazul constatării contravenției prevăzute de art. 197 alin. (5) din Codul contravențional, întocmirea planului de remediere constituie regula, iar neîntocmirea acestuia este permisă numai dacă agentul constatator stabilește existența uneia dintre situațiile prevăzute limitativ la art. 46^1 alin. (5) din Codul contravențional.

39. În prezenta cauză, agentul constatator nu a întocmit și nu a anexat la procesul-verbal cu privire la contravenție un plan de remediere. Totodată, din materialele cauzei nu rezultă că Eladii *****ar fi înlăturat imediat încălcarea, că ar fi săvârșit din nou aceeași contravenție în termen de 3 luni de la realizarea unei măsuri de remediere ori că nu ar fi executat prescripții emise anterior pentru aceeași încălcare. Prin urmare, singura excepție invocată de recurent este cea prevăzută la art. 46^1 alin. (5) lit. d) din Codul contravențional, referitoare la caracterul iremediabil al încălcării.

40. Colegiul reține că noțiunea de încălcare iremediabilă trebuie interpretată prin raportare la scopul planului de remediere, care constă în acordarea posibilității de a înlătura starea de neconformitate și de a desfășura ulterior activitatea cu respectarea cerințelor legislației.

41. Caracterul iremediabil nu poate fi dedus numai din faptul că transportul fusese deja efectuat la momentul constatării contravenției. În numeroase situații, planul de remediere intervine după săvârșirea faptei și urmărește înlăturarea stării de neconformitate și prevenirea repetării încălcării. Acceptarea ideii că simpla consumare a acțiunii exclude planul de remediere ar restrânge nejustificat aplicarea mecanismului pentru contravențiile enumerate expres la art. 46^1 alin. (11) din Codul contravențional.

42. Faptul că lipsa carnetului INTERBUS și a contractului în original în timpul transportului din 30 iunie 2024 nu mai putea fi înlăturată retroactiv nu excludea posibilitatea stabilirii unor măsuri de conformare pentru activitatea ulterioară. Planul de remediere nu urmărește modificarea faptelor deja produse, ci înlăturarea stării de neconformitate și prevenirea repetării încălcării. În acest sens, agentul constatator putea stabili măsuri privind încetarea efectuării transporturilor internaționale în regimul constatat, conformarea activității operatorului cu regimul juridic aplicabil, utilizarea unui mijloc de transport corespunzător tipului de transport prestat și deținerea documentelor obligatorii pentru efectuarea unor asemenea transporturi.

43. Colegiul atestă că caracterul impropriu al exemplului indicat de prima instanță nu conduce la concluzia că activitatea constatată nu putea fi adusă în conformitate cu legislația prin alte măsuri corespunzătoare. Prin urmare, remedierea nu presupunea în

mod obligatoriu eliberarea carnetului INTERBUS pentru vehiculul utilizat la 30 iunie 2024. Aceasta putea consta și în încetarea utilizării acelui vehicul pentru transportul internațional în condițiile constatate ori în desfășurarea activității printr-un mijloc de transport și în baza documentelor corespunzătoare regimului legal aplicabil.

44. Colegiul subliniază că includerea expresă a art. 197 alin. (5) în lista contravențiilor prevăzute la art. 46[1] alin. (11) din Codul contravențional exprimă opțiunea legiuitorului de a acorda, ca regulă, posibilitatea conformării înainte de aplicarea sancțiunii. Excepția privind caracterul iremediabil trebuie constatată în raport cu circumstanțele concrete ale cauzei și nu poate fi prezumată din simplul fapt că transportul a fost deja efectuat.

45. Din procesul-verbal și din celelalte materiale întocmite la momentul constatării faptei nu rezultă că agentul constatator ar fi examinat caracterul remediabil al încălcării și ar fi identificat împrejurări concrete care să excludă posibilitatea conformării ulterioare. Argumentul privind caracterul iremediabil a fost dezvoltat în recurs, însă a rămas întemeiat, în esență, pe faptul că transportul fusese deja efectuat.

46. În aceste condiții, Colegiul constată că agentul constatator nu a demonstrat existența excepției prevăzute la art. 46[1] alin. (5) lit. d) din Codul contravențional și, în consecință, era obligat să întocmească și să anexeze la procesul-verbal un plan de remediere.

47. Potrivit art. 46[1] alin. (8) din Codul contravențional, *întocmirea procesului-verbal cu privire la contravenție cu încălcarea prevederilor capitolului referitor la planul de remediere atrage nulitatea procesului-verbal*. Norma menționată instituie în mod direct consecința nerespectării procedurii, fără a acorda agentului constatator sau instanței o marjă de apreciere asupra aplicării nulității. Prin urmare, neîntocmirea planului de remediere, în lipsa unei excepții legale, nu constituie o simplă omisiune formală, ci reprezintă neaplicarea procedurii de remediere prevăzute de lege, în cadrul căreia Eladii *****urma să beneficieze de un termen pentru conformare, fără aplicarea imediată a sancțiunii contravenționale.

48. În acest context, nulitatea procesului-verbal rezultă din norma specială prevăzută la art. 46[1] alin. (8) din Codul contravențional. Odată constatată încălcarea prevederilor privind planul de remediere, consecința nulității intervine în temeiul expres al legii. Nulitatea procesului-verbal cu privire la contravenție atrage imposibilitatea menținerii deciziei de sancționare consemnate în acesta. În consecință, prima instanță a dispus întemeiat anularea procesului-verbal cu privire la contravenție seria și nr. *****din 30 iunie 2024 și a deciziei de sancționare, cu încetarea procesului contravențional.

49. Argumentul recurentului potrivit căruia hotărârea atacată nu ar fi suficient motivată nu justifică remiterea cauzei spre rejudecare. Chiar dacă unele considerații ale primei instanțe privind măsura concretă de remediere nu pot fi menținute, circumstanțele relevante au fost cercetate, iar problema aplicării art. 46[1] din Codul contravențional poate fi soluționată de instanța de recurs în baza materialelor cauzei.

50. În consecință, recursul declarat de agentul constatator Mîțu Alexandr din cadrul Agenției Naționale Transport Auto urmează a fi respins ca nefondat, cu menținerea fără

modificări a hotărârii Judecătoriei Chișinău (sediul Ciocana) nr. 5r-2664/2024 din 17 septembrie 2024.

51. În conformitate cu art. 473 alin. (1) pct. 1) lit. c) și art. 474 din Codul contravențional, Colegiul penal al Curții de Apel Centru

D E C I D E :

Respinge ca nefondat recursul declarat de agentul constatator din cadrul Agenției Naționale Transport Auto împotriva hotărârii Judecătoriei Chișinău (sediul Ciocana) nr. 5r-2664/2024 din 17 septembrie 2024 și se menține această hotărâre fără modificări.

Decizia este irevocabilă.

Președintele ședinței, judecător: Băbălău Denis

Judecător Schibin Vladislav

Judecător Buzu Elisaveta